

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Sacramentis in genere, de Baptismo, de Confirmatione, de
Eucharistia, de Pœnitentia, de Extrema-Vnctione, de Ordine & de
Matrimonio

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

§. II. Sovuntur objectiones,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77185](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77185)

Sed amor Dei erga hominem, infallibiliter adiunctam habet remissionem omnium peccatorum: Tum quia talis amor nequit esse sine gratia habituali, quæ cum peccato incompatibilis est: Tum etiam, quia talis amor reddit hominem Deo gratum & acceptum, quod non posset prestare, nisi haberet infallibiliter adiunctam remissionem omnium peccatorum, cum peccatum reddat hominem Deo exosum & abominabilem: Ergo actus charitatis adiunctam habet infallibiliter remissionem omnium peccatorum.

36. Tertia ratio: Deus non minus pronus est ad præmiandum, quam ad puniendum: Ergo sicut nullâ interpositâ morâ, statim post peccatum auferitur à iusto iustitia; ita nullâ interpositâ morâ, statim post contritionem restituitur peccatori iustitia seu gratia justificans, quæ fuerat per peccatum sublata, subindeque ipsi remittuntur peccata, quæ cum tali gratia & iustitia incompatibilia sunt.

37. Quarta ratio: Contritio non minorem habet virtutem in lege Evangelica, & post institutionem sacramenti penitentiae, quam habuerit in lege naturæ, & in lege Moisaica, ante hujus sacramenti institutionem: Sed in lege naturæ, & in lege Moisaica, contritio habebat vim statim iustificandi & remittendi peccata; tunc enim nullum erat sacramentum, quod redderet de attrito contritum: Ergo contritio eadem virtute pollet in lege Evangelica, subindeque ad obtinendam remissionem peccatorum, Sacerdotis absolutionem non expectat.

§. II.

Solvuntur objectiones.

38. Obijciunt primò: Christus Dicit 7 postquam auferuit Magdalenam dilexisse multum, ait: Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum: Ergo præcessit tempore dilectio remissionem peccatorum, subindeque non eodem instanti quo est dilectio vel contritio, est peccatorum remissio.

39. Respondeo cum Bellarmino lib. 2. de penitentia cap. 14. Verba illa Christi de Magdalenam non cogere nos ut dicamus, illo ipso tempore peccata fuisse scilicet illi dimissa, quo verba illa Dominus pronuntiavit; nam etiam postea interjecto aliquo temporis spatio, iterum Christus ait, Remittuntur tibi peccata tua, &c. Nec ramen debemus dicere bis eadem peccata fuisse remissa, Verba igitur Domini: Remittuntur ei peccata multa, &c. nihil aliud significant, nisi magnam dilectionem causam fuisse magnæ indulgentiæ, & ut S. Gregorius ait homil. 13. in Evangelio, magnam rubiginem peccati, magno charitatis igne fuisse purgatam. Addunt aliqui, Christum verbis illis confirmasse remissionem antea factam in instanti dilectionis & contritionis: Sicut cum Marci 5. dixit mulieri quam jam sanaverat à fluxu sanguinis: Esio sana à plaga tua, eo verbo eam non curavit, sed curationem jam factam confirmavit.

40. Obijciunt secundò illud D. Augustini Tract. 13. in Joan. Quantumcumque Catechumenus proficiat, adhuc sarcinam iniquitatis suæ portat. Non illi dimittitur, nisi cum venerit ad Baptismum. Quomodo non caruit populus Israel populo Aegyptiorum, nisi cum venisset ad mare rubrum; sic nec pressuris peccatorum nemo caret, nisi cum ad fontem Baptismi pervenerit: Sed par ratio est, ut

Tom. V.

peccata post Baptismum commissa non remittantur, antequam perveniatur ad sacramentum penitentiae: Ergo &c.

Respondeo, D. Augustinum intelligi posse primò de eo quod communiter fit, quia nimirum pauci Catechumeni habent ante Baptismum actum perfectum contritionis, idèdque communiter, & ferè omnes, manent in peccatis, donec baptizentur, Vel secundò intelligi posse de perfecta remissione peccatorum, quoad culpam, & quoad poenam integram, quam non habent ante Baptismum, tamen si contriti sint, quamvis enim per contritionem liberentur à reatu culpæ, manet tamen communiter aliquis reatus poenæ. Tertiò dici potest cum Bellarmino supra citato, Augustinum ibi loqui de Catechumenis, qui ad Baptismum accedere negligunt: hi enim ne quidem verum votum Baptismi habere possunt. Colligitur verò hæc responsio ex ipso textu, ait enim: Ne quis arrogans, id quod habeat abundantiam alicuius gratiæ, dedignetur baptizari Baptismo Domini: post quæ statim subdit, Quantumcumque enim Catechumenus proficiat &c.

Obijciunt tertiò: Si sola contritio peccata delet, hominemque iustificat, cur Tridentinum sess. 13. cap. 7. ad Eucharistiam dignè suscipiendam, præter contritionem, sacramentalem requirit confessionem, cum satis sit ad illam accedere in statu gratiæ, per contritionem obtineat?

Respondeo: meritò Concilium ad dignam susceptionem Eucharistiæ, non esse contentum solâ contritione in eo qui conscius est peccati mortalis, sed requirere insuper sacramentalem confessionem propter reverentiam tanto sacramento debitam; cum enim incertum valde sit, an semper peccator attingat illam contritionis perfectionem, quæ ad justificationem extra sacramentum requiritur, ob maximam difficultatem quam in se continet, meritò Concilium, ob reverentiam tanti sacramenti, certioram viam statuit, ut fideles per sacramentalem confessionem, in qua minor dolor requiritur, iustificati, ad hoc sacramentum accederent.

ARTICULUS IV.

In quo genere causæ contritio expellat peccatum.

In hujus difficultatis resolutione varia sunt Authorum placita: Vazquez enim existimans actum contritionis non dispositivè sed formaliter ad justificationem concurrere, consequenter asserit, contritionem non dispositivè sed formaliter concurrere ad expulsionem peccati. Scotus verò & ejus Discipuli docent contritionem dispositivè solum, non verò effectivè concurrere ad remissionem peccatorum mortalium. Ex Thomistis verò Soto & Nugno causalitatem esse activam, tam physicam, quam moralem in ordine ad expulsionem peccati, contritioni attribunt. Alii verò Discipuli D. Thomæ, admittunt quidem efficientiam moralem in ordine ad illum effectum, sed physicam negant.

§. I.

Duplici conclusione difficultas resolvitur.

Primo primò, contritionem non concurrere formaliter, sed tantum dispositivè, ad expulsionem peccati.

222

Fro